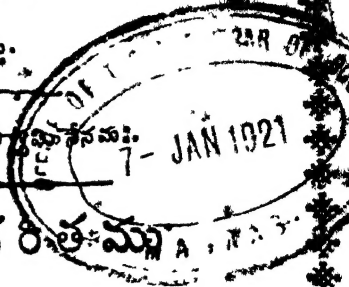




①

శ్రీరస్తు.

శ్రీ ఆత్మీయసంహార వర్ణనము



ప్రహరచరిత్రము

అను

శ్రీ సృసింహవతార వర్ణనము

కీర్తనలు.

ఇయ్యది,

SL No. 812 / 9409934

శ్రీ కాళహస్తి నగర వాస్తవ్యులును నాయుర్వద

విద్యా పారంగతులును నగు

సురభి-లక్ష్మీనర సయ్యగారి చే

కాశ్యపిగర శ్రీభారతి లిలాశదన మద్రాసు

కాలయందు ముద్రింపబడి

ప్రకటింపబడినది.

1920



శ్రీవృత్తి శాస్త్రము.

అర్చనాః!

దీక్షా భాగలో త్రయం దగు ప్రహారం చరణము విశిష్టాభిరూపితంబు,  
మునముండుటయు. గాన నీకథాంతముల బెప్పు నవసరముండదు.

గ్రంథకర్తమగుచి మాత్రము కొంతజెప్పెదము. గాక రమారమి  
100 లేక 120 సంవత్సరములు మున్ను మా పూర్వీకు లా నైక్యరతు  
శురభి రామన్న యనువారు శ్రీకాళహస్తి జమిందారు మున్నున తెల్పుత  
గాబోంది యాయుర్వేదపాఠశాల విద్యార్థులనుండి యీ లోకులలోని  
గౌరవముండదు. శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. జమిందారు వారు రంగ-రంగులు కను  
భవయములగుట నపచిత్తముని వెటచీకొని పోవుచుండును.

శ్రీజమిందార్లు అదవరం పాశేగార్లపై వాటి పెడలినపుడు  
ఈరామన్నగారు సైతము వెండించిరి అదవగమన కనలదూమున  
నుండు పర్వత పాంతములచే రామన్నగారి కొక సాలగ్రామము  
గౌరవించిరి. అయ్యది అంతయుల ప్రమాణముండదు. దానిని పండి  
తులు పరీక్షించి జ్వాలా నృసింహ సాలగ్రామమని తెలుపుచు చూపించి  
జూచించి గృహంబులందు నెఱకొల్పుకొనియుండటకష్టమనియు. ఇహ  
కారిగా లక్ష్మీనృసింహ విగమందుటావశ్యకమనియు తెలిపిరి. కల్పినిక  
లికించి యట్టివిగ్రహ ముండునప్పుడు గోర నలంకర లైచుని ప్రి  
యకృపంబు కల బోయి ( దై యోగింబున చుటచేసేమా ) ప్రి  
యకృపంబునకు మాకుయ్యభివంకింపున హ మూర్తియు సత్యతాడై పై  
హిరణ్యకశిపుని రూపంబునగల 15 అంగులముల యున్నతమగల వాక  
శివగ్రహమునుదెచ్చి రామన్నగారికోసము గానయిక్కొర్లము మీరిత

పక్షయ్యో, ఇంకేమి చేయదమాయని త. పోయచు నారేయ మెల్లయు  
నింతా పరివహించె మైవజయియండ స్వప్నమందు క్రీస్తుసేహమూర్తి  
ప్రత్యేక్షమై “నీభక్తికేమెచ్చి నీయింటనుండగోరినది. నావల నభయము  
చేగుము. నీకుకుభము తోనకూర్చుగాక. నన్నిటలనే నీయింటఁబూ  
జించుచుండును” స్వామియంతర్ధానంబు నొందె. రామన్నగారి సంతోష  
మెంతని చెప్పతనము? ఆత్మంత్రైవముతో క్రీస్తుసేహవిగ్రహ  
మను స్వగృహముననుం గొంపోయి- యభ్యుదయములందుచు, నిరతంబా  
సాలిగ్రామమునకును క్రీస్తుసేహ విగ్రహమునకునుఁ బూజలు సేయుచు  
సుఖంబుగనుండె.

రామన్నగారి కుమారులు ఆప్పన్నగారు. ఈ ఆప్పన్నగారివలె  
లక్ష్మీకృష్ణసేహయ్యో యనియు పిలుచుచుండిరి. భక్తి శ్రద్ధలయందీతఁడు  
తందియంతటివాఁడే యగుటచేసి క్రీష్ణకృష్ణసేహుని కులదైవముగ  
పాటించి- యక్కఱులాక్షుని పూజలందే కాలము గడుపుచుండె,

ఆట్టితరి క్రీశాశహస్తి. జమీన్ కులోబడిన వామూరుకను గ్రామ  
మను: డి కతనుంటం రామస్వామి అనునొక విప్రోత్తమడు ప్రభువుల  
శంకర్షింప వచ్చియయ్యడ ఆప్పన్నగారి చెలిమిబలము సంపాదించి  
యుండిరి. రామస్వామిగారతనిని భాగవత సప్తమ స్కంధమును  
గీర్తనలుగారచియించి యివ్వగోరగానతఁడువలెయని కీర్తనలు గొన్ని  
రచియించి ఆప్పన్నగారికొసంగిరి. కీర్తనలు హనుమదాఁకితములై విలసి  
ల్లుచున్నది.

ఈకీర్తనలను నిరంతరంబు చాడుచు నప్పన్నగారు కమలాక్షు  
నిసాదార విందములఁజేరిరి- వీరవైకుంఠి చారంపడును కృష్ణసేహుచేతని

గొలచుకొనలనుటకీ క్రితముద్రితమైయుండు వంశవృక్షమందు గప్పడం  
నొందుటలే సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది.

అప్పన్నగారి కుమారులలో చిన్నవారగు చిన్నికృష్ణయ్యగారి  
కీర్తనలు తాళపత్రములనుండ నచ్చువేయించి ప్రచురింప బ్రయత్నించెను  
గాన వారికి సమయముచే కూరదణ్యే.

వీరికుమారులిప్పటి గ్రంథమును ముద్రింపించుటకు ప్రయత్నపడి  
శ్రీకార్యేటి నగరం శ్రీభారతీ లిలాసదన ముద్రాక్షర శాలాధికారులసా  
హాయమునను కార్యేటి నగర వాస్తవ్యులగు కొండరుమిత్రులు లేఖనిక  
ప్రమాదాది దోషములు లేకుండునటుల సవరించి తొడ్పడిరండుచేతను  
ప్రయత్నము కొనసాగగలిగినది గానవారి కంతయు కృతజ్ఞులము.

శ్రీ శ్రీ రామారావు యీసురభివారి సంతతిని నిరంతరాయము గా  
వాయుకాలగైకృత్యములతోడి రక్షించుగాక.

ఇటుల విన్నవించు విధేయులు.

- సు. అప్పయ్య.
- సు. నరసయ్య.
- సు. శంకరయ్య.
- సు. కైలాసయ్య.
- సు. లక్ష్మీనరసయ్య.

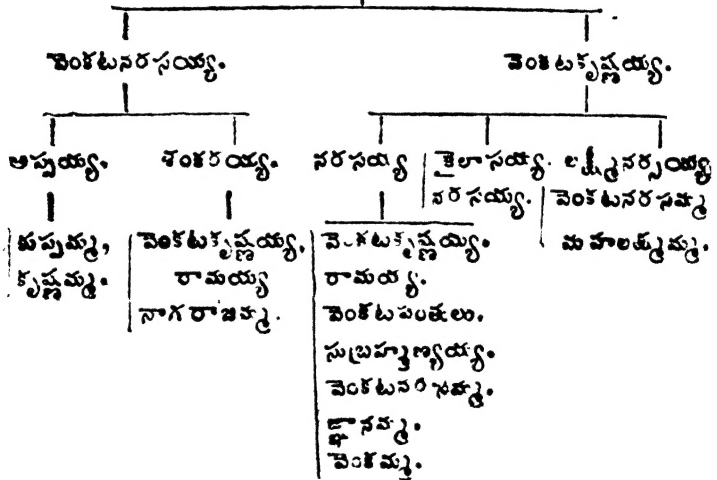


శ్రీ లక్ష్మీ నృసింహాయ నమః.

సురభీ రామస్వామి.

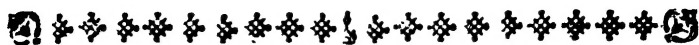
లక్ష్మీనరసయ్య తమ ఆప్తయ్య.

వెంకటకృష్ణయ్య.



ఈ కుటుంబమునకు, శ్రీనృసింహమూర్తి ఆయనారోగ్య వర్ధిల్యముల నొనగెరచియు గాఢ.





శ్రీ రస్తు.

స్వస్తిం హరి నమః.



శ్రీమద్వేదాంత వాక్యాంత నానటత్వదపంజరం  
గజాననమహంసంబే గజాజినధరాత్మజం  
శ్రీమతృగతతృశాంతం నితాంతం నమతాంగతిం  
భృమంతం విశ్వంతం హనుమంతం నమామ్యహం॥

ఘటారాగం ఆది తాళము

గజవచనుని దలతు | సదాశ్రీగణనాథుని దలతు | గజవచనుని  
దలతు నిజపాద యుగళంబు భజయించు జనముల కేపనులు  
చక్కఁజేయు॥ గజ॥ పరమ వత్తుని ఫణియజ్ఞ సూత్రుని | నును  
చిరగాత్రుని శుభమిత్రుని సరస చారిత్రుని | సన్నత పాత్రుని |  
పరిహితకేత్రుని పార్వతీ పుత్రుని ॥ జ॥ తామరత్రయ వర్ణి  
కులు పన్నగ భూకులు మంజుల భాషకు | దోషభజను  
దుఃఖవిమోచను మూషక వాహుని మునిజనపాలని ॥ గజ॥  
అతిశుభకరములు | హనుమద్వర ప్రదాంకితములు | నెఱసి హ  
క్తిద్రవలు | పీఠియందు మిగుల ప్రసిద్ధి గాననరించు శతఘట  
కవిరావస్వామిని రక్షించు ॥ గజ॥



## సారాష్ట్ర రాగం త్రిపుట తాళం

శరణ శ్రీనరసింహ విగ్రహ శరణ భక్తానుగ్రహ శరణ  
దుష్టాగ్రహ విగ్రహ శరణ సద్గుణ సంగ్రహ ఆది దేవ మనీంద్ర  
వందిత అభి సురగణ సేవిత దాన వాంతక దీర వాంధవ  
దానకల్పక మాధవా శరణ నిన్ను సమిపము కన్న జనుకు  
కన్నులున్న ఫలంబుగా విన్నవించెద నీదుకీర్తన విన్నవీయల  
ఫలముగా || గజ || సలలిత ప్రహ్లాద భాషణ సకల కలుష విశోషణా  
లలిత మణియ విద్య భూషణ కలిత హనుమత్ పోషణ || గజ || ౨

## సారాష్ట్ర రాగం త్రిపుట తాళం

శోభనమే శ్రీనరహరికి శోభనమే సుందరహరికి శోభ  
నమే మమ్మేలు మురారికి శోభనమే శ్రీశారికి || శోభ || ధృత  
ధృత స్తంభము ధృతించి చెలగి హిరణ్యకశిపు ద్వంచి || గజ ||  
గజ ప్రహ్లాదుఁగరుణించి వెలసిన శ్రీ వేదవేద్యునకు || శోభ ||  
తరుణత రామణ చరణులకు నిరుపమ దివ్యా భరణులకు శరణ  
దాగత జనభరణ పరాయణ కరుణారస విస్ఫురణునకు ||  
మిందిన వేమక గాఢమను అంచిత రీతి నటించుచును చెంచు  
చెలులవలపించి రతులగావించిన శ్రీనరసింహునకు శోభ ||  
శాలిత సురమనితాబునకు లాలిత కాంచన కలునకు చాలహ  
నుమత్పాలన జేసిన శ్రీలక్ష్మీనరసింహునకు శోభనమే 3

పారాష్ట్రా రాగం ఏకతాళం

మహాలక్ష్మీదేవికి మంగళం ॥ మహనీయమూర్తికి మంగ  
ళం ॥ శ్రీమహాలక్ష్మీదేవికి మంగళం ॥ రమణీమాతల్లికి ॥ రాజే  
వగంధికి ॥ మముగన్నతల్లికి మంగళం ॥ శ్రీమహాలక్ష్మీ ॥

కంజాత పాణికి ॥ ఘననీలవేణికి ॥ మంజులవాణికి మంగళం ॥  
శ్రీహనుమద్వరదుఃకు ॥ మననారాసింహునకు ॥ మనసైనాచె  
లవకు ॥ మంగళం ॥ శ్రీమహాలక్ష్మీదేవికి మంగళం ॥ ౪



## శ్రీస్థానిరహాయనమః

క్రీమంతం సతతం శాంతం | నితాంతం నమతాంగతం ||  
 ధృతిమంతం వితస్వంతం | హనూమతం నమామ్యహం ||

అదితాశం || ౪౬ము ||

శ్రీహరిసుగుణములు విన్నవారికి | కెలగుకల్యాణములు ||  
 బాహుజచంద్రుడౌ | పరిక్షన్న రేంద్రుడు | మోహనిరసన  
 వచనశుకశుక | మనసిగనగొని వనివినిమన || శ్రీహరి ||

భువముగనొకకథ | నెనవలెనికసుధ | నెనయగవివరింపుమీ |  
 నామనకవలము కేట్రుదనింపుమీ | కల్పకళాలమునుచ  
 లలొంగింపుమీ || దేహము పావనముగ నొనరింపుమీ | జం  
 పాలమణియునుతనువేడుకొనినానుమునివిభుండనయమును  
 నెనరునను | మనిమనినె | బెనగొనగననియెను || శ్రీహరి ||  
 బిక్కులెల్ల జమింట యెక్కువ గర్వించి | మిక్కుటముగ  
 మించి | దేవగణముల తిక్కకబాధించి | తిగుకనకకశిపురి |  
 గ్రుక్కనవిదళించి | నానికొమారునిమక్కువకరుణించిబో | న  
 సరహరిచొక్కమాకథబూని | సొక్కిలత్తునినముని | చక్కెరిల  
 యుక్కెరలవలెరుచు | లెక్కగను చక్కగను పలికెను || శ్రీహరి ||  
 కరునొకటాక్ష | భాస్వర రామస్వామి శుభకరహరినుతిపం

తుని మేరుమంకరధరఃఖః ధృతిమంతుని అక్షరాక్షసాసర  
 సిజహేమంతుని కవిజనాధార వరవీరహనుమంతుని పాల  
 నసేయు గురువర విదిత చరణశౌరి చరణకమలస్మర  
 గసజువుచు సరసయతికుల కలకుడేటులనె శ్రీహరి॥ ౫

జంపెతాళం అనందభైరవి

వినుము భూవరచంద్ర వివల గుణసాంచా॥ జరవినువ  
 యీకథను సావధానముగా ॥ కనక నేత్రాగ్రజుడు ఘనత  
 మా శేండ్లుగణించి మునువిరించి గురించి మునివృత్తిమించి  
 తనకమ దరలైల మన తపంబానరించి అనఘ వరముల  
 గాంచి యొనిరగర్వించి ॥ విను ॥ పరమాత్ముడైనట్టి హరి  
 ప్రేమలమెబట్టి వరమునులతలమొట్టి ధరణిబడంగొట్టి సుర  
 స్సుందరులబట్టి చరలలోపల బెట్టి సురలదూరమునెట్టి మెరసె  
 దితిపట్టి ॥ విను ॥ దనుజేశ్వరుని ధాక తగిలియోర్వంగరాక  
 మొనసిసిఘిలాలోక ములనుండలేక హనుమద్వరదండెమా  
 కతివిహుంతుండొగాక యనుచువేల్చులమూక జననతనివాక  
 ॥ విను ॥

మధ్యమావతిరాగం- ఆదితాళం

వినుమీశ్రీరాజశేఖర విగ్రహయంతార వినుతనెను శతమఖ  
 ముఖసురలిటు వెడలి పాలకడని కడకునిర్మిరి వినుమునిజాల

యందెవరిని బడలిక నిండియొడలునదలి । పొగడిరి భజామ  
 హేత్వాంప్రజామహేశమగజామహేష్టందభజా మహేనిశం  
 । విదయాంబునిధిమానీ । భక్తజనహృదయాంబు జాకయనీ  
 సురసభ । నయంబుతోనిటు । ననయంబుకడు । భయంబు  
 సగు । రిపుభయంబుడుపుమనె॥ విను॥ సుపర్వలిటుబూని । వేడి  
 నజాచిగగనవాని । దనుజుడ కృపాశుడై తనయుపాలనలిగిన  
 నచాయమొండెద॥ సుచాయమునననె॥ విను॥ చరాచరాత్మకుని ।  
 హనుమద్వరప్రదాయకుని మాటలు విరానఁజేపిజిరగానెరా  
 ముదంబునవిరాధిఁ చెందకఁసురార్థిజనెనిది ॥ వినుమీ॥ 2

సావేరిరాగము-ఖండకాతి-అటతాళము.

రాజాధిరాజమాని-హాళివినువి- భాజమాననద్గుణపాణి॥  
 యీజగమున । రాజిల్లుదనుకీ-రాజనకును-గలరునటగురుత్వ  
 నూజలందు శ్రీహరిపదపా ధోజపరుండు । ప్రహ్లాదుడనఁగ-  
 మించెను॥ రాజాధి॥ సాదరిముగ వేదాంతవచో-వాదముమో  
 దముననుమదిలో । గాండలంచి వినోదముబొడఁగ- ఫేదము  
 జేందకనూ । భేదము జనులందలంపకనఘవి- భేదముఁజేయుచు  
 హరిభజనాప్లాదుడుమేదినిలోనాప్ర-హ్లాదుడుభక్తశిఖామణి  
 యనఁగదనరెను॥ రాజాధి॥ అంచితముగపంజేండ్రియుముల  
 నడుచి పరాంగనలను గాంచిన! గాంచినవారంచు దలచుచు-

వంచనలెంచకనూ | కాంగన వసనమయ్యెంచు-ప్ర పంచము  
 తనమనమునభా | విచననసత్యము కలనైనా - యించుకవచి  
 యించడతండతులితమతి || రాజాధి || శాంతుడు విలసత్కి-ర్తి  
 యుతా శాంతుడుసుగుణభి శాంతుడువి-శ్రాంతుడధికదాం  
 తుడనివిను | తింతురు సురులంతటనూ | మెంతసెదలుపుడునతనిని  
 ఫణి-కాంతునకునుగురునకుభాషా- శాంతునకునుహరునకును  
 హానూ- మంతునకైననితాంతముపొగడతరమ | రాజా || ల

### కాఫిరాగం- అపితాళం

వినుముఘనము నృప-నరహారిచరితము | విమలప్రణయము  
 తము || దనుజుఁ దాత్మజుని భనముగోరెనన | వినియు ధర్మసూ  
 తుఁ-డనియె మునినిగని | సురుచిర సురమానీ-నారద-ధరిణి నె  
 వ్యలేని | పుత్రులు-నిరభిమతముబూనీ- నేర్పిన- నేరకున్నగానీ-  
 నైచెద-రరుదుగాన | దీనీ-తెలుపవె-యనుచుసూమిజానీ | వే  
 డెన-పరమహావళవిస్ఫురణ మొందుచును పరమహాపియను  
 బలికెనీక్రియను || విను || ౧ || తనయుబిలుపు మంచు | దిలిసు  
 శు-డనిననుజనుడెంచు | కొమరుని- గనినినుచదివించూ వేడుక-  
 నొనిరింతు కరించు | చదువని- మనుజుడజ్ఞుఁడంచూ - చదివిన  
 జనును పాజ్ఞుఁడంచు | జనులి-ట్లనుదురంచు చందామారుక్మ  
 లకును || ఘనుశిష్యు గను నని చెనంతటను || విను || ౨ || గురు

మనుచీతి యతనిని-గొనిచనుసునీతి । కాస్త్రము-గరప విసె  
ముద్రితిరమ్మనిగాంచినురాతాతి- యడిగిన-హరిసుగవిభ్యాతి ।  
తెలిసితి-సనుచును సిర్పితి । సుతుడన- మరపి నాకు హనుమ  
భ్వరకథని । మరలబనిచె మతిమంతుఁ జేయుడని ॥ విన । ౩

శ్రీక రాధరం- ఆదికాళం

వినవలెక- పుష్కముకొనవలెక- కనుకుల నుకువులం  
తట వానిజేకొని జనిరిపక్ష జ్వరపాలసేఖర । వినగనిరతము  
ద్రమకభరితము విహిత దురితము-స్వహరి చరితము ॥ విన ॥  
హరిలు కాస్త్రవిలాసములను । వానికి విధ్యాభ్యాసముజేసి  
యారూఢి మాకికమోగమూలేదని దనుజేంతుని వాసముజేర  
ధీరత తోడుత చెచ్చిరి సంసార । ధార విముక్తుని భగవద్భ  
క్తుని । చాతురత సుఖవిరక్తుని । గత్యయక్తుని పరిమ మక్తుని  
॥ విన ॥ అన్నచూమాట లాలించుమీ । అల వెన్నుని కథ చా  
లి. చుమీ విద్యల్పయుచుదినాహించుమీ । అవికన్నతండ్రికి  
విన్నవి చుమీ- అని- మన్ననతో చందామాయకులు బలిగన ।  
యెన్నకేనితడును మిన్నకజనుచును-కొన్నివేళలనక నడుగడు  
గునకుమాధవ యెనెనుమాధవ ॥ విన ॥ ౨ ॥ అడరుచుమదిని  
దలంచుచూ । వీరహరుమ ద్వరుని నతించుచూ । గల్లి-యడిన  
తోడపులనమించుచూ । కచ్చి-వడివడిమొక్కినగంచుచూ-

తండ్రి-కడువడితనపట్టినపుడు చేతనపట్టి | తొడమీదనుంచెను-  
 తొడవిగడించెను-కడగిప్రియములగారించెను- కౌగలించెను  
 పలుకరించెను || వినవలెకా | పుణ్యముగైకొన వలెకా || ౩ || ౧౦ ||

### శైరవిరాగం - ఆచితాళం

దీనలోక చింతామణి నృపమణి | దీనివినుముసుగుణః | మాన  
 వాళనుడంతట కొమరుని | మమతతోగనిచదివిన పద్యముజ్ఞాన  
 రీతితాత్పర్యముదెప్పుము | సానుకూలముగ ననంగనలండును |  
 బూనిన నెనరున | దనరించ నమున | చొదవినముదమున | నిలులని  
 బలికెను | దీని భీరులైచదివిం చిరిగురువులు | సూరికాస్త్రములచు  
 దెలిపెదను చేరివినగవలెను | క్యూరతతోడభీకరావహ | దనుజ  
 మదను | సారమైనకథనా | వసుధనుమీరుకర్ణసుభను | కోరిక  
 మీర | గోల్లముత్రికరణగణవిశ్వుద్ధునినవవిధభక్తుల సారెసారె  
 కను | సూరిపరిచర్యల | మేరమీరి | యెవర జేయుమనుజుండు  
 జేరును | సిహమును | పరమును | మెరయును | శిరిగను నరులు  
 ను | సురలునుతింపను || దీని || ౧ || మంధరావనిధరధరు పూ  
 జు || నొడుకరము కరము | హా | వినుతి నెందు శిరము శిర  
 ము | చాలముకుందనామ కీర్తనముల | ప్రమదము నందు దిన  
 ము దినమూ | మురహారుని బాచెడు మనముమనమూ | సిం  
 దనియ్యము | గాడిదితెలియుము నిజము | శ్రీహరి పచారవిం



. న ముఖంబని బుధుండు తనుంధర యందు | పాద యుగము  
 తొటిపడుచున్నందురు | హరిపదంబు లగునరు లనహరులనిగురు  
 జనవరు | అనుచరులౌదుకు || దీన || ౨ || మంగళప్రదము కలు  
 డతిమిరిప | తంగమునురు చిరము విపథపాప తంగవరముక  
 రము- దోషత తంగయుత భవాభిమతన కుధరము | భంగసౌ  
 భ్యభరమూ | సకలమునిభ్రంగవ భుభకరమూ | రంగుగహను  
 మద్వరచరితము లలితము | గనుక కనకగర్భణి | కలజచారికి  
 పొగడనశక్య మునంగ | తండ్రివిని కలంగి కోపము | పొంగగ  
 మిగులగ | మదమగడితముగ జొదురగ వనెలగ | మదరగ  
 జెవరగ || దీనలోక || ౩ ||

|| ౧౧ ||

### త్రైరాగం- ఆదితాళం

ఈకథనిను సకలన్యపతిలకా | కంజనిభముఖ శశితిలకా |  
 ఈకడిచిమహా | భీకరరక్షో నీకవిభుం | చాతులపడి | యీకు  
 లనాశకు | డాకొమరుని కెలనిపై | లోకము జర్యై కొరకును  
 దయలేకను తనమూకను బనిచెను || ఈకథ || అంతటవారెం  
 తయు ఘోరదు | రంతని శివకుంతముల | త్యంతము గొనిపా  
 ధింతుముసహసా | ద్భంతుము చాధింతుమనిది | గంతములద  
 రని | నితాంతము దెదరింతురుఖం | దింతురు నిరసింతు రతని  
 క్రమ | మెంతని గణింతును జనవర | ఈకథ || చంద్రాక్షరా

ఖండమదద్విప కాండ్ము । డీకొల్పుచు నుత్తండముగను మేల్ ।  
 చండలవలెబల్ । కొండగముల్ । చెండుచుపయిమెండుగని ।  
 పినకాండధి జలమండలిలో । ముండగ నెదు రెండలనొరతన  
 యుండనకను దండనచేసిరి ॥ ఈకథ ॥ ౨ ॥ శ్రీరమణీ భారణద  
 నుజని । దారణభూరిజగ । త్కారణసుమన । స్పారణ  
 సుమశ్చరణసం । చారణవననారణ భయ విని । వారణయని  
 పారణైత్యారి సతడు । పీరుణుపొగడగ । వారణవిని ధీర  
 తచెనకరి ॥ ఈకథ ॥ తిట్టతనంబుట్టి పడందల । పట్టియువడి ।  
 కట్టుకక । తిట్టనగదలక । గొట్టినకెతలక । బెట్టిపడక । న  
 ట్టిననవి । నెట్టిగనతనికి । పట్టగుహరి కట్టియెడక । నెట్టవకృప  
 బుట్టినదవుటను । బెట్టినఫల మట్టులదోచెను ॥ యీకథ ॥ ౪ ॥  
 చందరు చెల్వం దినవదనము । కందదు మెయి కందదుసం ।  
 క్రందనరిపు । రాణ్డందనుడచిరా । మండులనక । జెందడిదిము  
 కుండుని మహిమని । యందరుబెగ । డొందిరదె । మందుపవన  
 నందనువరకృప । బొందినజను దొందడెనుఖముల ॥ ఈ ॥ ౫ ॥

అనావేరిరాగం- ఆదితాళం.

నవరవిను శ్రీవరహరిచరితము । నవసుధాభరితము । మరి  
 యుతనయురూపుమాడలేకను । సురవిరోధి మదిసిభేదమొం  
 చెను॥నరవరి॥ జలనిధి జలములలోపల ముంచిరి॥ జ్వాలలెగ

యువదవాగ్నులనుంచిరి | చలముమీర గజముల దొక్కించిరి  
 చులదోయించిరి | నాపయినలుగదా మనశ్చేపునిజోదూ |  
 ననుసరించి వాడు | పలుమరు పలుకులేలవీదూ | లేకముఖము  
 లేనివాడు | వీరికలన యమునివీడు | తనకునుగలుగు నెల్ల వేదూ |  
 గజముదలచించితిలుతనని చెంతకుజనిరి | గురువులకిట్లుచిరి || నవ ||  
 వాడిమికుల నెగుల నొగలనేటికి | కలదు శుక్రకుడు వచ్చిన వాటికి  
 వీడు సద్గుణుడగు ముమ్మాటికి | వెతలవోనేటికి | యనుచూ  
 మాట్లాడితోడితేచ్చి వానిలిల | లరయలైరి యాలా | గునమరి  
 వాడు పాతకాలా గురువుల వారు లేవేళా | బాలులతోడగూడి  
 చాలా మిక్కితోడుగువరువులేలానినుడు | వేడుక చెలిపెను | పర  
 మహాస్వమూ | క్రీహరి దాస్వమూ || నరవర || ౨ || సౌ ౨ పెసగగ |  
 మన పామ్రయపువారలు | కొందరుర్విపై గూలుటమీరలు | కంటిరె  
 యిటు జెప్పెడువీరలు | గానకూర్చులకులూ | జనులిది | వింటిరెపు  
 రువ జన్మమొందీ | వితత ముదమలందీ | మితలే | నింట మమతజె . దీ  
 మరిజాల్గంటిమరులుబో . దీ | యింద్రియ సంకటములకుందీయుం  
 దురు | గదయనె నతడుండీ . నవి యెట్లుంటిలేని హనుమవ్వకునె  
 న్నమూ | ధనమదాంధుడెన్నదూ || నరవర || ౧౩

సంతవరాధి - ఆది తాళము -

చేరిచినుముశ్రీ ధునిః మామణిః శౌరిక ధానః శ్రీ ధీ శై

సుకృతైరికుమారుడు-వారినిగనివినిడనియ సారసల | పారిమున  
 బడిలోబడి బడలియ | పారగతి వెతలజెందువానికి నూరువర్ష  
 ములనూ సగమగణితోరు నిద్రజనునూ | విశేతి దీర్ఘచాల్యము  
 ననుము పృథివిని | ఘోషిషయేంద్రియములతోనె || శ్లో ||  
 సగ్గమలబునకువగిన పథము | నెరపనిక్రిమివిధము | గృహసల  
 సగళమున మెలగు మాని పాథము | సగళియ ధాయథము  
 దుర్గతంబుగనకేనటులజనిక | సగళిసుఖపథగన గగమ | సగ  
 తేతవలెదుగ్గమగుమ | ద్దగ్గమును నిగహించిచ్చిని | సగవి  
 విలగుణము | సకలముని | గీర్ణతాభరణము | శరణము |  
 భాగవీమనోహర సంస్కరణము | పావనము చేయుడంచుదె  
 ల్పెను || శ్లో || పంచభూతిముల | త్రిగుణములన | హుభటపట  
 ములనూ | వరియుతల | విననుచరాచర | బులందునూ | త్రకృతుల్  
 వికృతులనూ | మించునవ్యయు | దాధ్యక్షనంతడ మేయుడ |  
 గమ్యుడ దృశ్యుడక్షురు | డచితగణ భగవత్తుడు కడుతన |  
 ధైనిఘనమాయునిగియుందున | మంచిచిటితులనూ | వ్యా  
 వ్యవ్యాప కశ్యమల | తెలియుడ | బుచు బల్క వారలని  
 యునిచెల్లు | దభ్యసించిన నకెడు పల్కెను || శ్లో || ౨ ||  
 మందరాద్రికి మజ్జనకడరుగ | ఎజ్జననిశేరగా | గొనిసంక్రం  
 దనుండు బసంగవాని కెమిడుగ | గనిసురమునిశ్వరగా | సు

దరాఁగి? నందనుడుద్భవఁ మందుపురందర నీశేశమపడఁ దిం  
దిరాధిప పదాంబుజ భజనుడఁ నందివస్పతివిదుపుసుందరినః॥  
కొండలములనఁచిఁ నీశాశ్రమ మందుపొందు పఱచీమిగులఁ.  
మందమైన హనుమద్వరతత్వము మోనినను గూర్చిచెప్పె నన  
సిది॥ చేరివిను॥

౧౪

### కేవారి గాథ-ఆచితాశం

రాజన్యచంద్రచంద్ర చంద్రవిరాజిత కీర్తిపాండ్రా॥ శేష  
మలర ప్రహ్లాదుడుబల్కెను । దేవతాస్వరూపంబగు కాలము  
తో జనినధరణీ రుహఫల । మెజననముఽప్య పద్వీకార । భాజన  
మగుచూ । వెలిసినగతి । కాయమునకును । గానియాత్మకుఁ జ  
నుపైపడవు జనినమరదౌదులాత్మ పరాత్పరుడునిత్యుడనియె  
నినుచుది ॥ రాజన్య ॥ భూమిలోకంక సైకతఁబున । భూరివ  
హ్నియోగంబున । తగ । హేమకారకుండు పాటవంబున ।  
హేమమొందిన విధంబున । కామమోహపాశాది గణంబున  
కడుస్యక్కిక జగంబున । నభిరామముగ మోక్షముగను బా  
లకు । లారావినుడు ముదంబున । వేమరు త్రిగుణమృత నెని  
మిదియైన ప్రకృతులొగి పదారిగు । వికృతుల నీయరువది  
యేడిటనను । తరాచర శరీరయుగ మాన్యకన ॥ రా ॥ ౧ ॥  
ధీరుడాత్మ నిరవస్థునిగాగను । తెలియుత దన్వితుడైనను । వి

స్తా' కుసుమధర్మ గంధములను । మారుతమరళిన రీతిగనూ ।  
 కోరిబుద్ధిపేధములనుమరిగను । గొనవలయును । పరమాత్మను ।  
 పలుమాడునవ విధభక్తి పథములను । మీరినరుడు ఘనంబు  
 గను । శ్రీగంగాహరి వరద వరిదయాసిధేనరసారిధేయసి । చె  
 లగుచునాడుచువివశుడగుచుతుడ । నమోఘనుభవవిబోందు  
 నసి యెను॥ రాజ॥ మెండుగానకలజీకొటిసి, నిండియుగగనము  
 ధాటిని, హరియుండు గనక విషయగుబులతోటిని, యుక్తి నెసం  
 గినవాటిని, దండియజ్ఞములనుండెడిపీటసి, తగనసించునెసివీటి  
 సిభక్తి వేసజెందివధూటిని, జెందుడీయని పరిపాటిని । కొం  
 డాడుచు । మన దొరకొమరుండు జెలుపనఖండవైభవగు  
 ణమణిగళఖః । హనుమద్వరదుని । భజించి రిలదను జదనుజు  
 లనయము ॥ రాజన్య॥ ౩

౧౫

అకాణిరాగము - త్రిపుటతాళము

జనవర్యాఘనశౌర్యా । మందః ధైర్యా । వినుమునరహరి  
 చర్యా । దనుజసుతుగతి బెలసిగురువులు దైత్యవిఘ్నగాంచీ ।  
 దుర్జనుడు సీసుతుడనగపిలపించీ । బలికెకోపించీ । జనవర్యా॥  
 ఏలరాశసిచాచడవు । దుశ్శీల నీకవలీలయూగుగమేలవచ్చెరా ।  
 ఓదురా చార వెడకితిరా । త్రిపునన । పార్థివైశ్చితిరా హరి  
 యిటు లేల రాడనఃతండు గంభీరా । ముగసుననియె నారా

జనవర్యా॥౧॥ సంవర్షం చ ప్రపంచ మెల్ల జముచి మించితి  
 నంచుమరి గణి మంచె దెక్కువగా | అందరూసినగా | మంచి  
 మార్గముగా | నాళ్లరిద్యంచి మదిలోగా | నింద్రులుప జము  
 ను జముచినైతివిగా | రసితెలిపెవాగ॥జం.౨॥ ఇదుగడి  
 క సంకులేని సంకయమువల దెందువెనకిన నందె హరిగ  
 లహా | వివరి చిమాను | మించిరాధి పుకూసురముచి బృంద  
 వండితుకూ | వేము | అందు విష్ణు వయోజగత్తెదూ | ను  
 డిదెలియు మనకడు ॥ జనవర్యా॥ ౩ ॥ పంతుమున నిటలెం  
 తొవొగకిన | యుతయానుకే కాంతత్యూప్యంతమున సతక  
 డూ | హనుమ ద్వరదుకూ | చిరితప్రమకూ శ్రీధగవంతుడ  
 వ్య | ముదూ వైరికృ | తాంతుడగు న సమిహుండై యపు  
 డూ | తగియుండె ననఘండు | జనవర్యా | ఘనకౌర్యము  
 దుదైర్యా | వినుము నిరహారిచర్యా ॥ ౪ ॥ ౧౬

నాటరాగము - ఆదితాళము॥

శ్రీనృసింహ గురువేదముః॥

కుంభిధరకా వినుముని సంధితి కరుకా ॥ ధరకా ॥  
 జ. ధరకావన వైరిమదా | రంధమున ఒల్లెనుతవనూ సంధ  
 వురిగని డింధకాయని | డంధమున సర్వోపగతుం | డంబ  
 జాక్షు డట. టివి నీవీ స్తంధమునను జూపూ | జ. ధములెడ

బాపూ! హరిపదగుంభ నలికరేపూ! లేమ్మని! జృంభితకరభ  
 ర కరవాలము యురాని యుళిఃతచుచు ఘనదో! స్తంభము  
 నను గద్దియడిగి పారిదంత దంతులదర! దంభముగ శుభవద్వి  
 భంగ భంగసం! రంభముదనరగ లేడి! స్తంభము నెదుటను  
 జూచి జృంభణమున జేయజూచి! వ్రేసెను || కంభిని || యటు  
 లవ్రేసిన వ్రేటుతోడను చటులవహ్నిచ్ఛాయల లూదవెను! పటు  
 తరాగ్ధట పటిమజేతను! భగ్గుభగ్గుననూ! ఓటవుగా నిష్ఠుల  
 కుప్పలుశ్కట ముగను పిక్కటిలమిక్కిరి! కటిలనికట వరో  
 ద్భట! భటపటలి! మ్రగ్గుగ! భగ్గుభగ్గుననిటులులనకంతట చెద  
 రి! చిటిలిచిట్లిపడగా! పెటిలి పెట్లిపడగా! పెటపెట! దొటి  
 లిదొట్టిపడగా నటవి! స్ఫటతరముగ గగనము జగములు! ఘ  
 గురః ఘగురః ఘగులు కొనగను! మిక్కిటముగ స్తంభము  
 దిక్కుటములు గభగధిల్లు గుభగుధిల్లుమనునటులకట్టటా ఫటా  
 చ్చటాయని! చిటచిట్టిట చిటమనుచు! పెటపెట్టట పెట  
 మనుచు పటపట్టట పటమనుచు || పగిలెను || కంభిని ||

పగిలినంతట ప్రళయ వేశా! పవనవర్ధిత మేఘ జాలా!  
 ధిగత నిఘాతములబాలా! దెలుపుచందములా! మిగులగను  
 ఖైల్యైశ ఖైల్యైశ! మగనితాంధ్ర కారముగా బలు! పొగతె  
 గయ బ్రహ్మాండ భాండము! లగల బ్రహ్మాండ్రాది సురులో!



తగనిలువగ లేకను పరవశులై బెగడుచుమదిలో నాదిశులెం  
 తయుఁబూనా | గరుడోరగ సిద్ధవిమానా | వళిచెద | రగనసురీ  
 గర్భములన్నియు | ప్రభిన్నములుగాగ | కలకుల నగములప్రతిని  
 నదములెనగ | ప్రకట ఘోషమొకటి భీషణత | సెగసెనంత  
 వింతవింతకాంతులు | భుగభుగభుగభుగమనగా | నిగనిగనిగమ  
 నగా ధగధగ ధగధగ మనగా | వెడలెను || కుంభినీ | పెడలి  
 నంత మహా దృఢతంబులు వేడివేడిమి చూపుచూపులు | గడిగి  
 మిడిమిడి గ్రుడ్లుకోరలు గళగళధ్వమలూ | బడసివెంటడి నుద్భ  
 వించెను ప్రజ్వల జ్వాలా నరసింహుడు | నడలెఘాతప్రేత |  
 మైకాచ గణముఖసిఖిలా గ్రహంబులు | తడబడిఘామి ఫలా  
 యుత ములుగా | ఝడియుచు నవ్వేళక | కడు ప్రళయము  
 లీలక | చుక్కలు ఝజఝల్లున రాలక | విభ్రమపడివెడవెడ  
 దనుజులు గనుగొన భయంకరముగా నిటు తనయొడ | లడర  
 భక్త రక్షకుడగు వీరాంజనేయ విఘండశేయముగ | తొడరి  
 హుంకరించి మించినవృద్ధు గడగడ వ్రుడమి వడంకక | కడు  
 వడి జలసింధు లింకక | పడమర రవియర గ్రుంకక || నవదళ  
 || కుంభినీ ||

రేగుప్తి రాగం-

పండితాశ్రిత కవీంద్ర పోషణ | ప్రకట కవికలుష శోషణ ||

చండభానుఁడనగ | నసురపతి గుండె యుల్లుచునగ | నృశింహు  
 డఖండ వేగమున జనించెతద్భుత కఠోర శరవికట రూపమున  
 భూ | మండలజనులైనను మరీయా | ఖండల ముఖులైనను కం  
 డలి | కాండగురుడు హరుడు వీరలు | గణించగను నుతించగ  
 లరెవినుము || పండితా || మించువిరుల కమలములు సరిగాం  
 చు పదములు | మకరముల జ మించు | జంఘలు కరి కరముల  
 నెంచు | నిరుదోడు కటితటము - కాంచన వాయు పరిధాన  
 ము | పాఞ్చిత కంఠరము | నాభినదు మెంచగ సుందరము |  
 తనుతరము పంచవదన పదనసాను పక్షము | పకపకను నగు  
 వికాలపక్షము | కుంచిత ముఖముల్ | విదళిత నక్తంచర సుఖ  
 ముల్ | భరణఖములు | చంచదతుల శంఖచక్ర యుగళత | శ  
 రాసధర ఘృజాశతము లుచును || పండితా ||

శ్రీరాజిత మణిమయ ఘనతరహారా | వళివళియుత గళ  
 మును | మీరికిసల యములను | దిధరముఁజూరా నలశిఖవలెమి  
 సమిస | లూరెచీరసన వికాసము | హారములను గేషపాదవడ  
 రు కోరలగమి లేకు | మఱువాన్నత మేరునైలబిలము వాణి  
 నాసీక | మెరుంగు జిగివిగి తెరుంగు రంగుల | దూకుచువెలసి |  
 శితశిఖలను | సారెకుమెరసితగుక్కుటిలా | కారచతుల సటల  
 ఘటలునరహరి కరాంతరక రాశముఖ మొనరెను || పండితా ||

పాటి రహిమ గిమల రహిపరిపాటి । గలవిల సిత సితసిత  
తనుధాటి । హిమక రకరతను రహ కోటికననిన నరిహంగని  
హటక దనుబుని కేవల నేటికొం । శౌరి కుమతము నిజము  
సేయగోరి । నిజకపట వాటమును । రవ్యగేంద్ర సటము  
భరించె । నికసితెసి నేర తనుహతుం డౌట ఘటించు భిభిభి  
ముమ్మాటి కటంచు । హనుపద్మరుతోటి కలహకలని కలరై  
క్రౌముతో లంగకను కలంగకను కడువడి ॥ పండితా ॥

శుద్ధవన్యాసి రాగము- ఆపితాళం ।

ధారుణీశ్వరా ధైర్యమరుధరా । వీరాన్యపశేఖరా । విను  
మభిమన్యూ విమారా ॥ ధీమడసురహాళి । ఘనధాహా ధృతగ  
బుడై । దారుణరిణకళి । ఘోరముగాసలు పుటకై హాళి ।  
కొనికుంజరవైరి కెమయజనుమద । వారణికరణి । నరిసిహుని  
తలగొనుకరిణి ధట్టించుచు । పౌరుషముతో । మీరివడితో । ఘా  
రిగదతో । ప్రేసె నలతటను । ధారుణీశ్వర ॥ కట్టడిరాక్షసు డే  
ట్టులతరుమక । కరాళవదనులను పన్నగ వరిముక । పట్టుఖగ  
కులే ద్రునిపలె । పట్టిన బరిమిక । నెట్టుచు ధృతిబూసి । చల  
మూసి । నిరుపమఖడ్గాది కిములగాని । గిట్టకేతండని తక్కుసి  
రేసి గిరిగొనరదముతో । గీటుచునురువుర । లట్టిటుదనకక ।  
సురవర్ష సహస్రము లనకక । సరిపోకి దిట్టుగుచుక ।

పట్టుకొనుచుకొ మిట్టిపనుచుకొ | ద్వంద్వయుద్ధమున || ధా  
 గుణి || కాంచక భీరిదలంచక గురులకొ | సాళువడేగ నలె  
 ను లంఘించిన సముదంచిత రోషమ్మదయించకొ | మించు  
 లభిమించు | బయకోరల్ | మెరయుగపావక కీలలటంచు |  
 సేంచభయంకరముగ గనుమించు | పృథుతరసట | లెంతయు  
 కడువడి యభిపించుచు మెరసీ | దనుశ్రేద్దు నివిధ మటుదెల  
 సీ | నడుసుకళ్ళు పిఱచి యురముకొ | జించికరముకొ | మంచి  
 శరముకొ | దృంఢే నరహరియు || ధారుణీ || ౨ || వింతగదా  
 నీవకాంతుని యెడలకొ | బిగించియూడల గోడులసిటులకొ |  
 పంతమున దినాంతమునను చించినయలెకొ | చెంతకు వెనకె  
 చ్చిరి | దనుసంతతి చెలగుచు బాణమ్మ లతనుజీరి | మంచు |  
 డుగపోరిన గనుగొనివారి | మరిసె బహురూపమ్మల నణచు  
 శైలియు కినుకకొ | హనుషద్వరు దెనిసిన వెనుకకొ |  
 సురులంత హృదంతరములకొ | సంతసములకొ | మంతనములకొ |  
 గన్నులించిరిటు || ధారుణీశ్వరి ||

సూక్తిరాగం- ఆటతాళం

వ్రేజిన సంహరి హరి | శౌరి | చారి | శ్రమవిన్నమి | వా  
 రీజభంభవ వానవముఖసురి | వారిజాక్షులుకేరి నభయన |

నా రెసా రెకు ఘనఘనాఘనా ఘోరరవగంభీర భేరిఘోరిఘోరి  
 కారములు జేసిరి పుష్పవర్షముల పుడుగరిసిరి || వైరి || సా  
 రిసాతునిన్ను సంస్తుతించగ నెంతవారము నరసింహా దైత్య  
 వారణ వారణనరసింహా సర్వదారుణ దారుణపటుజిహ్వా  
 ఖలనివారణ కారణభుజరంహా బీరామునను విఘదాడిని వి  
 దధించి శౌరిమము దయమీరి హోచీతి వారయనిబ్రహ్మేం  
 ద్ర చంద్రధా రాడికి న్నెర కింపుకుష గడీ హోరగామరి సిద్ధ  
 సాధ్యుల పారముగ మునివరులు పొగడిరి || వైరి || ౧ || ఎన్ని  
 విధముల ప్రసన్నతజెందకయున్నాడునీయానా సామిలోదలి  
 మి గొన్నట్టి గజయానా వేమరునిను నే నెన్నెద వినయానా  
 శ్రీమహాలక్ష్మి చెన్నుగనీవైనా మన్ననతో గరిమన్నన నిల్లు  
 ని కన్నతండ్రీకి కనలునుదీర్చుము విన్నపంబున తిన్నకన్నగ  
 విన్నవించి వరించి పన్నుగ సన్నుతించి ప్రసన్న జేయుము  
 సన్నుతాంగి యటంచు యజాడ నె || వైరి || తిన్నగనుదుట  
 ను కస్తుతిలకము చెన్నుగన మరిచీ కాటుకకనుల నిన్నల  
 ము గనునుంచీ పరిమేళ మిళిత వస్తువులు ధరియించి విరిద  
 మ్మికర విన్యస్తము గావించి అస్తోక నవరత్న హారఘోష  
 ణములు విస్తారముగను స్తటిఘటియించి నిస్తున్ననకుంభ  
 ముల మృదుహస్తమున బంగారు రంగడు దుస్తరింపుచు సఖ

మదన మదహస్తివలె తగుసౌగసు గాంచెను || వైరి || 3 ||  
 హుంకించి దనుజుని బింక మణించి భా యంకరుడై మించున  
 కల సదృశ్తవ! శంక రత్నము గాంచు! దుస్తర పంకపంక  
 ము లింకించు! హనుమ ద్వరదుని హుంకార మెడలించు! సంద  
 కేత భాషల! సరణిసూ పురములు శంక లేకను యుగ యుగ  
 మోయగ! చంకవన్మణి కింకణీకర! కరకంకణమ్ములు ఘల్లు  
 ఘల్లున | పంకజాక్షి యలంకరించుక పాంకముగ నటువచ్చి  
 నిలచెను || వైరి ||

ఆరభి రాగము- ఆట తాళం.

శ్రీమహిత మహీశు భజన జేయువార మహీశు భజన ||  
 శ్రీమహిత || శ్రీమమరయ సురాసురసుత! భామినీ మణియ  
 ధీకరయమున! స్వామిసన్నిధి జేరియిటులను! సంభ్రమించి తిల  
 కించుచు భళి! యేమద్భుత మిదిసే నెన్నడు! భూమిలో నగను  
 గొన్నది హరిచే మునుత్రును విన్నది లేదని! యామహికా ర  
 త్నము వికలత! మైమరచిమరీ! తామది బెదరీ వేసరచూ జను  
 శ్రీమహిత || కోలా హల యుతమై ప్రళయ కాల! యుత  
 మృణి గగనమణి! లీలా! దనరుఘన వనజవి! పాల నిభమితని  
 ముఖమూ! జ్వాలలరుద వానలముల! కీలవలె విలసిలు నత  
 పరి! పాలనకలితములగుచూపులు! ఫాలవల కలక జాలము.

లును! హాలాహాల ధరశూలము సరిబోల జాలు! పృథుబా  
 హుక్రులా! భీలములగు కోరలనుచు కమ! లాలయ యీలా  
 గున! బహుభయ కలితమతియై లాలిత నుతియై! చాలగణిం  
 చిన॥ ౧॥ శ్రీమహితకాంతాజన తిలకమిటు! నిజకాంతాకృతి  
 గనుగొని యితని! చెంతానిలువక ప్రకటముగ! భౌంతయ  
 గుచు! నటుజనుచు! కాంతునరహరి విగ్రహమిది! కామినీజన  
 సులభవిగ్రహ! మెంతయును గాదనుచు మనమునసంతసమున  
 భయమ్ములెసగ! నెంతెంతని వచియింతును! కడువెంతవెంత  
 యని మంతుగ నతికాంతుడైన యంతటజేర దలంతు తదతి  
 కమునకని! సీమంతినిచనగా! యంతకడనగాకాంతుల నెససిన  
 ॥ శ్రీమ ॥ ౨॥ శ్రీ సారసముఖ మరలగమ! హాసాహసములు  
 వచనని! లాసాస్వీతుడై వరనుచు! వనిజాసనుడు దెలితమతి  
 యై! వాసకముఖ సురలక్! దలచక భానురాసుర వరసుతుని  
 నీసమానుడు గలదై శాంతుని! గా నజపు హనుమద్వరదుని  
 యో సజ్జనవరతంద్రీవరి! కేసరికేసరి కలదాయని! యానరసిజ  
 సంభవడననుల్లాసముకొ ముఖభిత కరతలుడై! నవినయందై  
 తానీసరహితుడై వాసిగపొగడిన॥ శ్రీమహితమహాభజన॥

కవాట సారంగ- అటతాళం.

దండము దర్శితాంహ! నీకుసాష్టాంగ దండము నరసింహ

దండమిదే నీదండ నుండెద। నండబాయక బోవునను వేదం  
 డవరదా చండతరలస। దండబాధిప కాండరంహః ॥ దండ ॥  
 పుండరీక పూజితా। సురచిరనాభీ। పుండరీక రాజితా। ఛం  
 డేదండోద్దండ నిజభుజదండ మండిత కుండలాగ్ర విఖండితా  
 హితమండలా। బ్రహ్మాండ పిచండిలా॥ దండము ॥ పండితజన  
 పోషా। కల్మషశోష। భండనపటురోష। కాండభవకాంచాబ్జ  
 ఖండశిఖండ డిండిరాండజేశ్వర। కాండపాండు రక్షితాయుత  
 దిక్తండమణిమయ కుండలాదండము॥ దండమునొనరించి। యి  
 ట్టభక్త జనవర్ధుండు వేడినగాంచి। నిండుకృప హనుమద్వ  
 రుండు ఘనండుమెండుగ నభయహస్తము। దండినొస నఖం  
 డదరణీ। మండలేంద్ర యశండుబొగడె॥ దండము దళితాం  
 హనీకు సాష్టాంగ దండము ॥ ౨ ॥

భూపాల రాగం- జులకాళం.

భూపాలాయను రాగమతో। పాసగగ వినుసమ్మతితో।  
 శ్రీపతిసంస్తుతి మహితో దీపితనిర్మల మతితో। పాలయమాం  
 కమలాత్మా। భక్తజనావనదీత్మా। లాలితకరుణాకటాక్షు। శుభ  
 లక్షణ సరహర్మత్మా। లాలితరేంద్రియ శిత్మా। లోకగణాద్య  
 త్మా। శ్రీలనాయుతవత్మా। యనెశ్రితజన సంరత్మా॥ భూపా॥  
 పాహితగన్నాధహరే। పావనచిత్రాబ్జహరే। పాహిపదానమి



తహారె మాంపాహి సదాన్యహారెపాహిఘనాఘనమీరహారె  
 పాహీవిహంగేంద్రహారె, పాహితమోహరణహారె। యనివ  
 స్థిం చెముదచలరె॥ భూపా ॥ రక్షయమాంఘనశీలా। రంజిత  
 కాంచన బేలా। మోక్షఫలప్రదభేలాజగ। న్మోహనకీర్తివికాలా  
 దక్షరమాపరిపాలా। ధర్మజయాలవాలా। వీక్షణభయంకర  
 కరవాలాయని వినుతిం చెచా ॥ భూపాలా॥ వందేహం  
 బహుశాంతం। భవ్యఘనాఘ నిశాంతం। మందరచ్ఛైర్యలసంతం।  
 నిగ। మాంతగి రాంసిద్ధాంతం। వందిజనైరత్యంతం। వందితమా  
 యితదాంతం। మందారంనమాంతం। త్వమనియైర్చౌహరి  
 చెంత॥ భూ। దూరిత సస్మనివిపదం। వీరహనూమద్వరదం।  
 వైరిసరోజద్వరదం। ఘృణి। వారితశారదశశరదం। దోరవిభా  
 ధవశరదం। హృదికలయెవరదం। ఘోరమదానురవరదమ్మని।  
 కొనియాడెకసిరులాండక॥ భూపాలా ॥ .

నీలాంబరి రాగం- ఆదితాళం

ననుమన్నింపవై నినువెరనమ్మితి। దనుజాంతక నరసింహ।  
 వినయముననునే। ననయమువేకిన। వినరాదానరసింహ॥ అతు  
 లకృపావన। కృతయతిపావన। పతితపావన నరసింహ। ఫల  
 యుతసేవన నరసింహ॥ శృతిపథతేవన। హితమతిభావన।  
 నతజీవన నరసింహ॥ శనుమ। సుగుణ గణరామా। భగవా

హనోద్ధామ । అగణితధామా నరసింహ । పం నగళయనా  
 నరసింహానగజావినుతనామనవతులశీధామ । జగదభిరామా  
 నరసింహానను ॥ ఖరతరమానీ । నరసింహాకృతికిని । వెరువను  
 శ్రీనరసింహ । నినునే । మరువను శ్రీనరసింహ । దరిలేనిసంపార  
 దావాన్నిజేర । వెరుతును శ్రీనరసింహానను ॥ వినుమవతరించిన ।  
 పసిదీరెకోపమున । పసిలేదిక నరసింహ । యెంతనివేడుదు  
 నరసింహ । విసతులబోవవే । వెసదయజూడవె । మునుపెవరిని  
 నరసింహ ॥ నను ॥ అనిప్రస్థాదుడు । వినుతినేయనవుడు । ఘనివిక్రమ  
 నరసింహ । యిది వినుమీధూవరసింహ । హనుమద్వరుడా వెను  
 కప్రసన్నుడా యెనుకాత్రవజగసింహ ॥ ననుమన్నించెనినునెర  
 నమ్మితి । దనుజాంతక నరసింహ ॥

### సారాంశము రాగం ఆటకాళం

భూనాయక వినుమీకధా రసమూ । బుధజనకర్తనుధార  
 గమూ । దానవసుతు డెంతయు బహువిధముల । పూనినవేడు  
 క పొడమినగనిసి । జ్ఞానమునకు మెచ్చితినినను । సకలవరముల  
 నడుగుమనినద । యానిధేనీపాదకమల । ధ్యానమున కితరంబు  
 వలదనే ॥ భూనాయ ॥ ఘనుడైనిభక్త । జనుడైకలషవర్జనుడై  
 పరుచుపావనుడై । ముక్తిగనక మిక్కిలిదుర్బనుడై । భవి ద్విస  
 తడైవతేశాననుడై । నాదుజనకు డడరెదుర్వ్యసనుడై । అటు

ల. గనుక! పవిత్రుని యొనరింపుమనిన విని! మనుజుకేసడిసిను  
 గనుట సద్గతులను! గనకపోవునె కనకకసిపుడుచనక మన్వం  
 తరములెల్లను! దనుజపతివై మనమునగమనమును! ముదము  
 నబొడలెనతడును ॥ ఛానాయక ॥ శృంగారము వెలయంగా!  
 భేరీమృదంగాదులు మోయంగా! శుభమంగళ వరములె  
 గంగా! లక్ష్మీ! హంగుగ మడుపులాసంగా! సురసారంగ గ  
 మనలలరంగా! ధవళ! రంగదుభయచామ! రంబులువీవంగా!  
 సంగీతములు! కిన్నరాంగనలు పాడంగా! పొంగుచును ముని  
 పుంగవులు పొగ! డంగ ప్రహ్లాదుడును రంగుగ! చెంగటను  
 కొలువంగ మదివని! శ్రీవరహరి చెలంగెను! ఛానాయక ॥  
 సరిసీరుహ భవుడరసీ! ప్రహ్లాదునివరశీతలదృష్టిమెసీ! ఛా!  
 సురమాళి మణులలో గలసీ! తాని! హరిభక్తివైభవదెసీ!  
 భాసురహర్ష భరమునవెలసీ! తగను! రవ్వయందుసొగసొ!  
 రాష్ట్రాభిషేకము! శిరమీశేసెను! కరుణావిషేకము మెర  
 యగను! హనుచుద్వర్షదుచరితమును! వినినకాంతి చివ! నరు  
 లుసిరులను గాంతురని సురు! చిరముగను శ్రీశుకులపరికెను ॥  
 ఛానాయక ॥

యదుకులకాంబోజి రాగం- ఆదితాళం.

నేతృతార్థుండ నైతిదేవా! గర్మలప్సభావా! శ్రీకృష్ణమై

ముని కంజరలోకవ । శీకరమైనత సజ్జనసత్య శుభాకరమై ।  
 కలుషాంధకారవి భాకరమైపు భీకరమై పాత్రకటసుమ  
 ధురమై లలితాస్తోకమోక్షకరమై తగులము లైకమకుడ  
 పదాంబుందమక రిందచిందు బృంద మందినందుల నేక్య॥  
 బల్లిదుడైన హిరణ్యకశిపుడు బలము విక్కటిల్లా సురులును  
 భీ తిల్లితెల్లడిల్ల కులలైలములెల్ల పెల్లిగిల్లా దిక్కుల కొల్ల  
 లాది విలసిల్లుచు హల్లకల్లోలముల మెలగినవాని తృళ్ల  
 గించిరహిల్లిన నరహరి మొల్లమైన కథనుజెప్పి ప్రమదన ।  
 ముల్లసమున జేసిదువకాద వల్లరిలె గోనీ కలుషము లల్ల  
 డల్లక మెల్లమెల్లనా యుల్లమెల్లయుల్లసేల్ల జేయుట॥ నేకృతా॥  
 పదపడిమహిగో దోహమాత్రము పదమునిల్పవై నా జెల్పి  
 తవిప్రేమ మదివిదనరెగాన అష్టాంగయోగా స్పదసుధీని  
 ధానా సకల త్రిదశదుర్లభ మపవగ్గముకర విదరసమాన  
 ముగా గనువెలసిన సదయత్పాదయనీదు పాదసేవ పెదను  
 కోరిముదముమీరి యుండుట చిదచిచ్ఛావనమా నీశ్వరచర  
 తరకామితమా నఖండ పదవిమహాన్నత పదవిగల్గెఘన ।  
 పదవిపదవి భిదురభిదురగుణభర ॥ నేక్య॥ బంధచిత్ర సుబం  
 ధవిచిత్ర ప్ర బంధమలానిరిచి ఘటికాశతగ్రంథ యనగ  
 మించి శతఘటన బంధకవితగాంచి ప్రబల వసుందరలో  
 పట్టాధిరామకవి సుతాదోహనుమద్వర పాలితకవి సింధుర

రామస్వామి యొనర్చిన శ్రీభాగవత గ్రంథసప్తమః సూంధకీ  
రైనముల సరసః జ్ఞానవర్తనముల నవరసబంధురముల హ  
నమద్వరదాంకిత భవ్యదివ్యదివ్య భావ్యములవిని ॥ నెక్క ॥

కళ్యాణిరాగం ॥ ఆదితాళం ॥

మంగళమిదే జయమంగళ మహిత విభంగమహిత నర  
సింహ మముసంగతి నేడన్యసింహ మునిపుంగవనుత నరసిం  
హ కడురంగలరిన నరసింహ లక్ష్మీనరసింహ మంగళం ॥  
ప్రతతత్వాలా హేబల నామవిభాసుర కోడవృసింహ బుధ  
హీత కారుజవృసింహ సుచరితభాగవ నృసింహ విశ్వు  
తపావన నృసింహ శ్రీకారుసింహ మంగళం ॥ దనినయో  
గానంద మహాభతవలనృసింహ సుశీలా రుచిఘనతరకాం  
చవచేలా శ్రీహనుమత్పాలనభేలా సద్గుణాయతకీర్తి విశా  
లా శ్రీలక్ష్మీలోలా మంగళం ॥ సారచతుర్వితకీర్తనమణి  
హరము నిచ్చితి మీరీబలుపేరుగదాల్పు మురారి అనివారిరి  
దురితవిచారి అలారి పురీంద్ర విహారి శ్రీరంగశారి మంగళం ॥

శ్రీమద్వీర హనుమతేనమః ॥

ఉ. ఒప్పులకుప్పనందగు మహాన్నతకీర్తనరత్న హ  
రమే నప్పనజేసితిఁ ఘన దయామతిపేరుగ జేసి దాల్చి నీవి  
ప్పుడు తప్పలా ప్పులనియెంచకు శ్రీహనుమత్కటాక్షముక  
దెప్పినరీతి జెప్పితిని శ్రీఘటచాయక రంగనాయకా ॥

శ్రీసృసింహార్యమస్తు॥  
పంచవిరాళి ఆటతాళం

వీరనారసింహ మంగళం । దేవదేవ విబుధ జనసుతంహ  
మంగళం॥ ధీ వీర నారసింహ వైరి మదగ జేంద్రసింహ । ఘోర  
రకరాళ జిహ్వ । కుటలకలుష హరణరంహ । వీరనారసింహ  
మంగళం॥ మదముతోడను దధియందు । మొదలు వేడహవజ  
యించి । మొదలిచదువులజాన కొనగి । ముదముపొందు మీరూ  
హ । వీరనారసింహ । సుందరముగ దేవదనుజులందభితరువదిగు  
వ, మందరమునుబూని యమృత మొందజేయు కూర్మరూప॥  
విరాసింహ॥ కుటిల కనకనయన జీంచి । కోరనిధరింధరించి  
ముటిత ఘుఘుకరాగ్ధటులను నటనలిడు వరాహరూప ॥ వీర  
నారసింహ ॥ మంగళం ॥ కరములను హిరణ్యకశిపు నూరము  
జీంచి । వ్రానిసుతుని । కరణ వేలి వరి మొసంగు వరమపావన  
స్వరూప॥ వీరనారసింహ॥ మించి బలినణించి నృపులదృంచి ప  
వనత్రేణులు పాలించి । హలముగాంచి । జపముమించి వెలయు  
కర్మిరూప॥ వీరనారసింహ॥

తోడిరాగం॥

శ్రీరామచంద్రునకు హరితివ్వరై॥ మంగళహరితివ్వరై॥ కుం  
దరిచనలార ఆనందకరముగ । అందముగను పాటపాడి హాయి  
మీర ॥ శ్రీరామ ॥ గరుడగంధర్వ కింపురుషులాదిగ । సురలు  
నారద నాది మునులు ముతులు దేయగా । శ్రీరామ॥ ఘనతరముగ

శబ్ద చిత్రగతులు మెరయగా | కనులపండువుగను వారకా  
లాడగా || శ్రీ రామ || ఘనతరముగ వండిమాగధులపొగడి  
జనక సుతనుగూడి మహాత్మ్యము జెందగా || శ్రీ రామ || కి  
నట్టిజనుల లోకం కొనలు సాగగా | వీరహనూమద్వరుడై  
యుచుండగా || శ్రీ రామ ||

సురరాగం ||

నీముద్దు పాదములకు నిశ్యమంగళ | శ్రీమనోబ్ధ బంధు  
భక్తర నిరసింహ | దేవశ్రీ మహానభావ | నీముద్దు || వేదకే  
పరమపురుష మురహర విమల కమల కేతా || సుహృదా  
దవ్వాదయ సదయ సాధుసోపా | మునిసుతచారిత్ర || ది  
యనుచు | మనీసి పాదములనేవలతు || మజరాహ్లాదునైవ ప్ర  
దునకతి సమ్మోదమొసగితొరవిలసితకరవల్లవయుగ నీముద్దు ||  
అందుగలను ముందులేడబుచును | సంధియ బునెపుడు | వల  
వదు నెందుటాడ నందెగలదు | హృదానందుడన్మయమును  
ముందిరేకుడనగా వినిదనుజేంద్రుడాన్మృతలగా | శ్రీమహానాథ  
చూపుమనగా | సుకుక్తభమునందు వెడలినట్టి నర  
వగునిను వింతించె || నీముద్దు || హర చతుర్ముఖముల  
నీకృప | సంసరానియెడను | దనుజేశ్వరుని సుతుని వినుతి  
బోధిత | పరుడుగ నెనరుననుశిరులుతగ సుదన్యడగు శ్రీ |  
భిలప్రయార్థ్య ననిశము కరుణనేబుస్వామి స్వర్ణ వెంకట  
కవిసుత || నీముద్దు || సంతూర్ణము

















10860

